

[Justitsministeren.]

ikke kunne komme ud for at skulle indlede retsforfølgning for et forhold, der ikke er strafbart efter dansk ret.

Også den videre behandling af straffesagen beror på det anmodede lands egen lovgivning. Det vil således i tilfælde, hvor danske myndigheder har overtaget retsforfølgningen, afhænge af dansk ret, om der i det konkrete tilfælde skal indledes retsforfølgning, og om sagen skal behandles af en domstol eller af en administrativ myndighed. Også sanktionsfastsættelsen afhænger af danske regler, hvis handlingen pådømmes her i landet.

Danmark, Norge og Sverige har deltaget i udarbejdelsen af konventionen. Danmark og Sverige undertegnede konventionen straks, da den blev åbnet for undertegnelse den 15. maj 1972. Af ikke-skandinaviske lande har Belgien, Holland, Luxembourg og Østrig undertegnet konventionen.

I Norge og Sverige vil lovforslag formentlig blive fremsat i begyndelsen af 1974. Det finske forslag kan først forventes senere.

Lovforslaget er udarbejdet i samarbejde med de øvrige nordiske lande.

Konventionen om overførsel af retsforfølgning i straffesager skal ses i sammenhæng med den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, som Danmark har ratificeret den 3. marts 1971. Ved de to konventioner er der skabt grundlag for et bredt europæisk samarbejde om retsforfølgning i straffesager og om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings villige behandling.

Boligministeren (Svend Jakobsen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om boligsikring, forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond) og forslag til lov om et udlejningsbidrag til det offentlige.*

De tre forslag er genfremsættelse af forslag, som blev fremsat i sidste folketingsår som led i en samlet langsigtet boligløsning.

Af forslagene til en samlet boligløsning blev i sidste folketingsår alene gennemført ændringer i ligningsloven med henblik på

en ændret beregning af lejeværdien af egen bolig samt ophævelse af momsgodtgørelsen til boligbyggeriet og visse ændringer i boligsikringsloven.

Under boligudvalgets behandling af det forslag til boligsikringsloven, som blev gennemført, oplyste den daværende boligminister, at der i næste folketingsår agtedes gennemført en revision af boligsikringsordningen efter principperne i boligministerens forslag af 1. juni 1973. Ved den endelige udformning af reglerne skulle så vidt muligt tages hensyn til resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser samt — for pensionisternes vedkommende — udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform.

På denne baggrund vedtog folketingets flertal (socialdemokratiets og SF's medlemmer) forslaget om ændring i boligsikringsloven (F. 191).

Om de øvrige forslag — forslag til lov om ændring af lov om leje, forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, forslag til lov om et udlejningsbidrag til staten af visse faste ejendomme, forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond) og forslag til lov om indeksregulerede lån til almennyttigt byggeri — afgav folketingets boligudvalg en beretning den 15. juni 1973, hvori et flertal anbefalede, at boligministeren i det folketingsår, der nu er begyndt, genfremsætter lovforslag med henblik på gennemførelse af en langsigtet boligløsning, og flertallet angav samtidig nærmere retningslinjer for udarbejdelsen af disse forslag.

Det forslag til lov om ændring af lov om boligsikring, der nu fremsættes, er stort set identisk med den del af lovforslaget af 1. juni 1973, som ikke nåede at blive gennemført i sidste folketingsår.

Lovforslaget indeholder dog yderligere enkelte ændringsforslag, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe, bestående af repræsentanter fra kommunerne og boligministeriet, som har gennemgået lovforslaget og den gældende boligsikringslov med henblik på at stille forslag til forenklinger. Jeg henviser herom til bemærkningerne til lovforslaget.

Som min forgænger oplyste over for boligudvalget, skal der ved den endelige udformning af reglerne om boligsikring så vidt

[Boligministeren.]

muligt tages hensyn til resultatet af det udvalgsarbejde, som foregår vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser samt — for pensionisternes vedkommende — udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform.

Dette arbejde er ikke afsluttet, men da forslaget også har nøje sammenhæng med de øvrige boligpolitiske foranstaltninger, har regeringen fundet det rigtigt at fremsætte forslaget nu uden at afvente afslutningen af det nævnte udvalgsarbejde. Jeg har forstået, at der i udvalgsarbejdet vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser måske i løbet af kort tid kan foreligge visse foreløbige resultater. Hvis dette sker og disse resultater måtte tale derfor, er jeg indstillet på under forslagets behandling her i tinget at stille ændringsforslag. Med hensyn til udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform er det mit indtryk, at der næppe kan ventes resultater så betids, at det kan være rigtigt at lade lovforslagets færdigbehandling afvente dette.

Forslaget til ændring af lov om boligbyggeri er en genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat den 17. maj 1973. Bidragene fra de ældre almennyttige afdelinger til landsbyggefonden er dog — i overensstemmelse med indstillingen fra et flertal i boligudvalget — foreslået nedsat til $\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering i finansåret 1974-75 stigende med $\frac{1}{4}$ pct. i hvert af de følgende 3 finansår til i alt 1 pct. af ejendomsværdien. Herudover foreslås det, at afdelinger, der er taget i brug i 1963 og 1964, nøjes med halvt bidrag.

Forslaget af 17. maj 1973 til lov om et udligningsbidrag til staten af visse faste ejendomme genfremsættes som forslag til lov om et udlejningsbidrag til det offentlige.

Navneforandringen skyldes ønsket om at undgå forveksling med udligningsbidragene i den kommunale lovgivning. Navneforandringen dækker også over den realitet, at bidragspligten er foreslået udvidet til at omfatte ikke blot beboelsesejendomme, men i princippet alle udlejede ejendomme, altså også udlejede erhvervsjendomme.

Under behandlingen af forslaget i sidste folketingsår gav boligministeren udtryk for, at det ville blive overvejet, om kommunerne burde have provenuet af bidraget eller en del heraf mod ændring af andre refusions-

ordninger. Der er i samarbejde med kommunerne undersøgelser i gang om dette spørgsmål. Det er i lovforslaget foreløbig foreslået, at beløbene indgår i statskassen, men når undersøgelserne er afsluttet, vil der kunne blive tale om ændringsforslag på dette punkt.

Når forslaget er udvidet til også at omfatte udlejede erhvervsjendomme, må det ses på baggrund af de administrative vanskeligheder, afgrænsningen af sådanne ejendomme ville medføre. Det må nok også erkendes, at udlejere i erhvervssektoren ikke har fået mindre konjunkturstigning end i boligsektoren.

Disse synspunkter har ført til denne udvidelse af lovens område, som anslås at ville medføre et merprovenu på 100 mill. kr. årligt, når loven får fuld virkning.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at for den boligmasse, som vi her behandler, har stigningen fra 14. til 15. almindelige vurdering været meget beskeden. For den store masse udgør den gennemsnitlige stigning omkring 7 pct.

Lovforslaget er i øvrigt ændret i overensstemmelse med indstillingen fra et flertal i boligudvalget.

Bidraget foreslås således pålagt med 1 pct. i 1974-75, $1\frac{1}{2}$ pct. i 1975-76 og 2 pct. i 1976-77, alt af ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering. Der er endvidere indsat en bestemmelse om, at såfremt reglerne om omkostningsbestemt leje skulle vise sig at medføre urimelige lejeforhøjelser, når forrentningsprocenten stiger og der herudover skal være dækning for løbende driftsudgifter, kan boligministeren efter forhandling med folketingets boligudvalg fastsætte, at stigning af forrentningsprocent og den hertil svarende stigning af udlejningsbidraget ikke skal kunne gennemføres.

Dette betyder, at den del af lejen, der går til afkastning, da må stabiliseres på det lavere niveau, således at denne del af lejen ikke skal forhøjes yderligere. Det betyder også, at udlejningsbidraget i givet fald vil give et mindre provenu end forudsat. For det tilfælde, at dette skulle ske, har udvalgsflertallet imidlertid også aftalt, at de i fællesskab vil sikre, at de manglende midler tilvejebringes på anden måde.

Den aftale, der således er indgået, og hvoraf en del her søges lovfæstet, forstår jeg sådan, at jeg som boligminister sammen

[Boligministeren.]

med et udvalgsflertal kun kan standse reglernes virkning, hvis det samtidig sikres, at det offentlige på anden måde får dækket dette indtægtstab.

Jeg vil dernæst gøre nogle bemærkninger om de lovforslag, som også er led i boligløsningen, men som ikke fremsættes sammen med dem, jeg her har omtalt.

Ændringerne i lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene var et vigtigt led i forårets debatter. De forslag, der blev fremsat dengang, blev kritiseret på forskellige punkter. Man drøftede især spørgsmålet om, hvorvidt reglerne om omkostningsbestemt leje og bolignævn burde gælde i hele landet, og om afgrænsningen af de ejendomme, som skal omfattes af reglerne om beboerdemokrati og bytteret. Herudover var der visse indvendinger i forbindelse med lovforslagenes processuelle bestemmelser.

På dette grundlag bad boligminister Helge Nielsen de to parter, der havde indgået forligsskitsen af 30. november 1972 om lejelovsændringen, om at forhandle videre med henblik på i enighed at komme med nye forslag vedrørende disse spørgsmål.

Parterne har erklæret sig villige hertil, og jeg har forstået, at forhandlingerne, der foregår med teknisk bistand fra boligministeriet, nu er ved at nærme sig en afslutning. Jeg håber, resultatet bliver positivt, således at lovforslagene i så vidt omfang som muligt kan tage hensyn til parternes intentioner. Jeg har fundet det rigtigt foreløbig at afvente resultatet af disse forhandlinger, men jeg lægger på den anden side vægt på at kunne fremsætte disse to forslag i folketinget i den allernærmeste fremtid.

Forslaget til lov om indeksslån indeholdt en bestemmelse om, at lov om boligbyggeri skulle tages op til revision i folketingsåret 1973-74 med henblik på en tilpasning af reglerne til indeksslåneordningen. Lovforslaget vil på denne baggrund ikke blive genfremsat som et selvstændigt lovforslag, men reglerne vil blive indpasset i lov om bolig-

byggeri. Der er nedsat en arbejdsgruppe med deltagere fra boligministeriet, boligselskaberne og realkreditinstitutterne med den opgave at finde frem til den mest hensigtsmæssige tilrettelæggelse af ordningen. Sideløbende hermed undersøges forskellige spørgsmål i forbindelse med afsætningen af de indeksregulerede gældsbeviser.

Endelig arbejdes der internt i boligministeriet med forberedelser til en revision af loven om boligbyggeri, herunder dens støtte-regler om kollegiebyggeri. Det er i loven specielt fastsat, at de skal revideres i dette folketingsår.

Jeg regner med at have det endelige forslag klar til fremsættelse i december måned.

Jeg vil til slut gerne fremsætte nogle bemærkninger om de økonomiske konsekvenser af den lovgivning, som her foreslås gennemført, og af de love, der blev gennemført ved 3. behandling den 15. juni 1973.

Den økonomiske målsætning var jo, at lovkomplekset skulle medføre en samlet styrkelse af det offentlige økonomi på 1,5 milliarder kr. pr. finansår.

Hverken boligministeren, finansministeren eller folketingets boligudvalg havde tænkt sig, at denne økonomiske styrkelse skulle være gennemført fuldt ud pr. 1. april 1974. Alligevel har offentliggørelsen af finansplanen for 1974-75 givet anledning til kritiske bemærkninger i retning af, at de forudsatte besparelser ikke er blevet nået.

Jeg vil gerne på denne baggrund sige, at de gennemførte love og de lovforslag, jeg her har omtalt, i alt vil bevirke en samlet styrkelse af statsøkonomien på godt 1 milliard kr. i 1974-75 og på 1,4-1,5 milliarder kr. i hvert af de følgende år. Det må herefter siges, at alene for statens vedkommende er vi nået ganske langt allerede i det kommende finansår, og hvis stat og kommuner betragtes under ét, vil målet være nået fra og med finansåret 1975-76.

De fremsatte lovforslag er udformet efter de retningslinjer, som et flertal i folketinget har tiltrådt, men det er ikke udtryk for, at regeringen ikke gerne ser en bredere

[Boligministeren.]

tilslutning til gennemførelsen af den bolig-løsning, som forslagene sigter imod. Tværtimod er det mit håb, at vi ved nye forhandlinger om forslagene kan samle os om en løsning med bred tilslutning.

Jeg skal med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, anbefale forslagene til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1974.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 63, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg A. sp. 81, fremsættelsen i tidenden sp. 59).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Ove Hansen: Det er ikke alene folketin- get, men også — og ikke så underligt — landets skatteyder, der viser stor interesse for udskrivningsprocentens størrelse for det kommende skatteår. Det er udskrivningsprocenten, der er afgørende for, hvilken procent der skal anvendes ved beregning af personlig skat til staten. Derfor er spændingen om udskrivningsprocentens størrelse naturligvis altid stor, men denne gang har vi i nogen tid haft kendskab til udskrivningsprocentens størrelse. Allerede i august fik vi forelagt finansplanen, og heraf fremgik det, at regeringen regnede med en uforandret udskrivningsprocent på 91 — det, den for øvrigt har været de sidste 3 skatteår — og i statsministerens åbningstale blev det yderligere understreget, at udskrivningsprocenten bør være 91.

Jeg har med stor interesse læst finansmi- nisterens fremsættelsestale samt det ledsagende talmateriale, hvoraf det fremgår bl. a., at en uændret udskrivningsprocent for det kommende skatteår vil give en mer-

indtægt på mellem 4 og 5 mia. kr. Det kunne måske friste til at nedsætte udskrivningsprocenten for det kommende år, men det ville efter min mening være uklogt. Jeg skal motivere det.

Udskrivningsprocentens størrelse må ikke alene være udtryk for, hvor stort statens provenu skal være for at klare forpligtelserne. Ved fastsættelse af udskrivningsprocenten må landets økonomi også tages med i betragtning. Selv om der er foretaget besparelser på statens budget og flere besparelser forhåbentlig vil følge efter, anser jeg det for særdeles nødvendigt, at man ved fastsættelse af procenten tillige tilstræber at dæmme op for inflationen samt at tilvejebringe bedre betalingsbalanceforhold. Det vil derfor være særdeles letsindigt at slække på udskrivningsprocenten.

Hvad vil en uændret udskrivningsprocent betyde for den enkelte skatteyder? Skal han betale det samme i skat til næste år, som han gør i år? Spørgsmålet er ikke så ligetil at besvare. Skatteyderens indtægt kan jo afvige fra sidste år, men dertil kommer, at ganske vist bliver udskrivningsprocenten uændret, men det bidrag, der skal ydes til dagpengesikringen, øges fra $\frac{3}{4}$ pct. til 1 pct. som følge af, at sikringen får virkning for hele 1974, og endvidere forhøjes bidraget til sociale pensioner med 1 pct.

De tal, som jeg her har nævnt, medfører en forhøjelse af skattetilsvaret, men der er heldigvis også tal, der formindsker skattetilsvaret. Det gælder bl. a. personfradraget, der i indeværende år er på 5.800 kr., det forhøjes nu til 6.100 kr., og skalaens første trin, det såkaldte proportionalstræk, bliver forlænget fra 19.800 kr. til 20.900 kr., og der er tale om endnu større ændringer på de øvrige skalatrin.

Når jeg har nævnt disse forhøjede beløb på skalaen, må det ikke opfattes som et tilsagn til skatteyderne om lavere skatter til staten næste år. Ja, ved uforandret indtægt kan skatten blive lavere, men ved forhøjede indkomster kan, som jeg nævnte før, forhøjelser næppe undgås.

Tager vi derimod samtlige personlige skatter under ét, kan der forhåbentlig i et vist omfang blive tale om lavere skatter, idet en række kommuner og amtskommuner har nedsat beskætningsprocenten for det kommende skatteår. Hvor meget nedsættel-